

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

EN WIE BENT U ?

toneelspel in één bedrijf

door

John Versprille

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2009
Nr.1863

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EN WIE BENT U?* op te voeren moet de naam van auteur *JOHN VERSPRILLE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2009/220/020
ISBN 978-90-385-10675

© 2009 Toneelfonds J. Janssens/John Versprille
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(1 dame – 2 heren)

OUDE MAN :

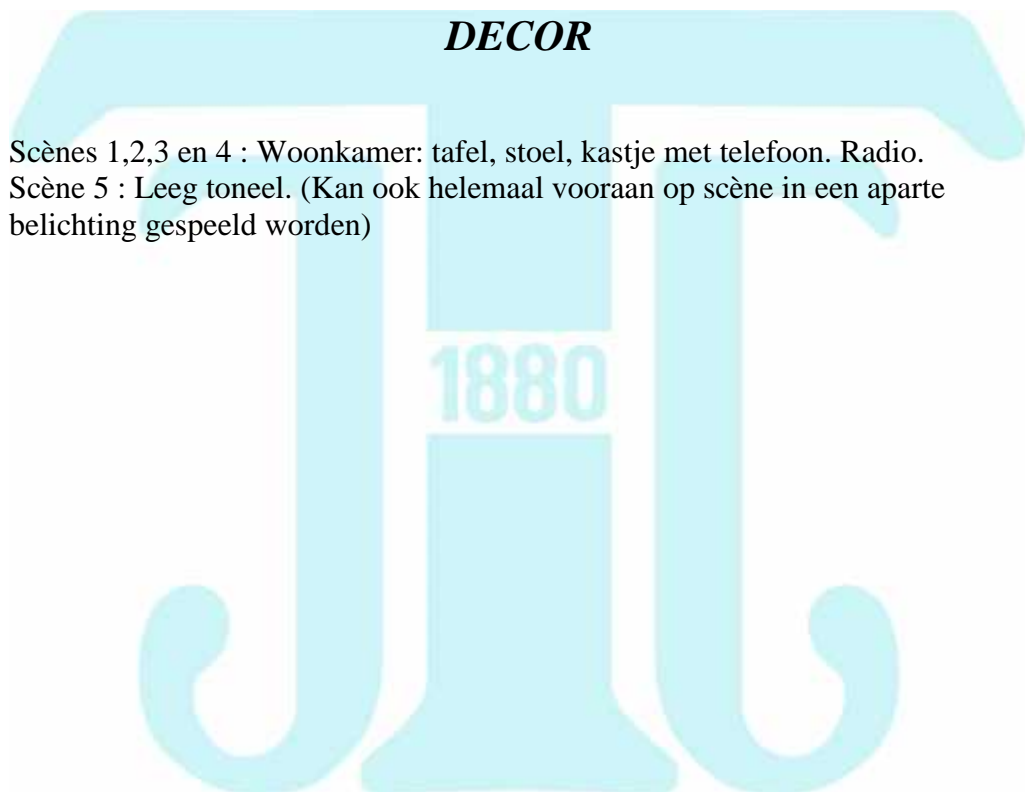
ZOON :

KLEINDOCHTER :

DECOR

Scènes 1,2,3 en 4 : Woonkamer: tafel, stoel, kastje met telefoon. Radio.

Scène 5 : Leeg toneel. (Kan ook helemaal vooraan op scène in een aparte belichting gespeeld worden)

Scène 1

(Woonkamer. Telefoonhoorn ligt van de haak. Oude man doet het stof af - radio aan – file berichten.)

OUDE MAN : *(zet radio af)* Dat is nu alle dagen hetzelfde liedje ... file hier , file daar ... het is precies of ze spreken allemaal af om op hetzelfde moment op de autostrade te gaan staan ... *(zucht)* nee ... dan mijnen tijd ... weer of geen weer, met het veloke naar de werf ... maar wij hadden tenminste plaats om te rijden ... heb ik nu de gas uitgezet ? *(gaat kijken – terug)* Ja, al een geluk, anders vliegen straks mijn hardgekookte eieren tegen het plafond ... *(ziet dat de telefoonhoorn nog van de haak ligt)* Hallo ?.. hallo ?... *(legt op)* ... ze zullen al opgehangen hebben.

ZOON : *(komt binnen)* Ha !.. ge zijt toch thuis ?

OUDE MAN : Ook een goeiemiddag ... en wat goed nieuws ?

ZOON : *(kwaad)* Goed nieuws? Ik probeer al meer dan een half uur te bellen, maar het was altijd bezet ... of lag de hoorn er weer naast?

OUDE MAN : De hoorn er naast? ... Nee, nee ... ik zal in de keuken bezig geweest zijn zeker ... waarom, had ge mij nodig?

ZOON : Hebt ge me nodig vraagt die! Natuurlijk dat ... anders zou ik niet speciaal naar hier zijn gekomen .

OUDE MAN : *(wacht)* Wel?

ZOON : Hoe? .. Wel?

OUDE MAN : Ge had me nodig zegt ge ... en ge komt er speciaal voor naar hier, dus moet het iets belangrijk zijn, al zou ik mij niet kunnen voorstellen voor wat dat gij mij zou nodig kunnen hebben ... een oude mens ... kapot gewerkt op de Mercantile en te vroeg en te lang moeten gaan doppen ... al goed dat ik een jaar of tien op pensioen ben, anders had ik nog in schande moeten gaan stempelen ...

ZOON : *(onderbreekt)* Ja pa ! Alstublieft hé zeg ... dat weet ik nu al allemaal.

OUDE MAN : Maar het is toch waar zeker ... veertig jaar heb ik mijn botten afgedraaid

... eerst op de sleepboten en na de oorlog bij Beliard en Mercantile ... en dan?
 .. wat dan?.. dan smijten ze u op straat als een vuil vod ... en voor wat ?.. hé ?..
 voor wat ?..

ZOON : (*verveeld*) Ja pa, ik weet het , maar als de zaak falliet gaat, kan niemand er wat aan doen.

OUDE MAN : (*lacht wrang*) Niemand wat aan doen ? .. en dat durft gij, een boekhouder dan nog wel, te zeggen ? .. Gij !.. een boekhouder ! ... Hun zakken vol gestoken ja, dat hebben ze gedaan ! Falliet !.. Bah ... (*valt in gedachten stil*)

ZOON : (*ruikt iets*) Pa ? .. (*snuffelt opnieuw*) Zijt gij iets aan het koken of zo ?

OUDE MAN : Hé ? Wat ? .. Nee daarstraks een paar harde eieren. Waarom ?

ZOON : (*naar keuken – komt vloekend terug*) Gij zou potverdekke den boel hier nog laten ontploffen ! Het gas stond open zonder vlam ! Ruikt gij dat dan niet ?

OUDE MAN : Wat ? .. Oh, de gas ... die had ik toch uitgedaan ... ik ben nog speciaal gaan zien en de knop dichtgedraaid.

ZOON : Dichtgedraaid ? Hij stond potverdekke helemaal open !

OUDE MAN : (*verwonderd*) Oh... dan zal ik naar de verkeerde kant gedraaid hebben zeker ...

ZOON : Maar pa ... dat kan nu toch niet meer hé ... Is het de gas niet dan laat ge de voordeur wagenwijd open staan of heel de nacht de lichten branden ... de hoeveelste keer is het nu al dat er zo'n grap gebeurt ... hé ? ... de tiende keer ? .. of nog meer ?

(*Oude man sloft naar keuken*)

Wat gaat ge doen ?

OUDE MAN : Naar de gas zien ... ik denk dat ze nog aan is onder die eieren ...

ZOON : (*houdt pa tegen*) Nee pa ... ik heb het gas juist uit gedaan.

OUDE MAN : Oh ... dank u jongen ...

ZOON : Pa ?

OUDE MAN : Ja, wat is er ?

ZOON : Dat kan zo nu toch niet voort gaan hé ..

OUDE MAN : Wat ? .. Hela zeg ... gij denkt toch niet dat ik seniel aan het worden ben zeker ? Vergeet gij soms nooit eens iets ?

ZOON : Maar pa, dat is het hem nu juist ... ge vergeet teveel ... en te regelmatig ... op een keer loopt dat slecht af !.. En dan ?.. Hé ?.. Wilt ge soms zo in de gazetten komen ?.. Dat kan nu toch zo niet voort gaan ..

OUDE MAN : Ha nee ! Ik ben oud en wijs genoeg om te weten wat ik moet doen en laten en ik kan nog heel goed alleen mijne plan trekken ! Wat denkt ge nu wel ! Toen ons bonneke nog leefde deed ik tegen haar einde, god hebbe haar ziel, het huishouden helemaal alleen, en er is daar nog altijd niks in veranderd ... (*zacht*) behalve dan dat ze is komen te sterven ...

ZOON : Ja pa ... ik weet het ... maar ...

OUDE MAN : Maar wat ? .. Ik weet wel waar dat gij naar toe wilt ... of beter gezegd, waar dat gij met mij naar toe wilt ... **GIJ WILT MIJ IN HET OUD PEKESHUIS STEKEN ! DAT WILT GIJ !**

ZOON : (*geslagen*) Ja pa ... ik ben blij dat ge het zelf zegt ... maar ik hoop dat ge ook weet waarom ?

OUDE MAN : Waarom ? ... Ja, dat weet ik ... Ze zeggen altijd ..«als ge een oude boom verplant, dan gaat hij kapot !» ... daarom ! Maar mij kunt ge niet zomaar verplanten ! Ik blijf hier ! **PUNT UIT !**

ZOON : Maar pa. Het is voor uw eigen goed .. Ik vind het te gevaarlijk u zo alleen te laten ... en dat heeft niks met verplanten te maken ... dan zijt ge uit de zorgen, alles wordt voor u gedaan, ge leert weer eens andere mensen kennen, nieuwe vrienden maken ... terug genieten van het leven ...

OUDE MAN : Genieten van het leven ... Ha ! Vrienden maken ... de meeste van mijn vrienden zijn al lang dood .. maar we hebben wel genoten ... Hooo ... met de Lode ... dat was er een ... die stond in de smis ... oersterk ... die hield zo'n ketel waar ze vroeger de was in afkookten met een arm recht gestrekt voor zich uit ... en dan deden ze die helemaal vol bier ... glas per glas, tot dat hij vol was ... (*geniet nu nog na*) en dan zette hij die ketel op een tafel .. allemaal met één arm ... en dan dronken we dat bier non-stop uit ... (*lacht*) Ha ... dat waren nog eens tijden ... toen genoten we nog van het leven ...

ZOON : Maar dat kan nu toch ook nog ?

OUDE MAN : Hoe kan dat nu ... de Lode is met zijn zatte botten onder een paardentram gelopen ... Dat heeft nog in de gazet gestaan ... héél de tram uit de rails ...

ZOON : Pa ! Serieus nu ... we moeten daar toch samen eens over nadenken ...

OUDE MAN : Daar is niet over na te denken ... en daarbij zo'n home, dat is veel te duur, dat kan ik met mijn pensioen niet betalen ...

ZOON : Maar dat is toch geen probleem ... ik verdien toch goed mijn kost ... ik pas dat verschil immers bij ..

OUDE MAN : Gij hebt daar precies al goed over nagedacht ... en daarbij, op de kosten van mijn zoon leven en dat dan altijd moeten horen en merci zeggen zeker ... neen, vergeet het maar, geen haar op mijne kop dat daaraan denkt.

ZOON : Nee, ik vergeet het niet en wees er maar zeker van dat het uiteindelijk toch zal moeten gebeuren ... voor uw eigen goed .

OUDE MAN : Voor mijn eigen goed zegt hij ... Ik ben nog goed ... ik voel mij nog goed ... en het is al goed. Zaagt er nu maar niet verder over ... dat spelleke gaat niet door.

(Fade out)

Scène 2

(Woonkamer. Licht aan)

OUDE MAN : *(achter scène)* Merci facteur. *(komt op uit de richting van de voordeur)*
Een doodsbrief ... dat moet dan van een jonge mens zijn ... de meesten van mijne leeftijd zijn er al allemaal aan of het scheelt niet veel *(opent doodsbrief en leest)* ... mm mm mm ... de Dirk begot ... dat is nu de laatste waar dat ik aan gedacht zou hebben zie... goh, jaren terug zijn wij nog samen gaan vissen ... hij kon nooit tegen zijn verlies ... ha, de mijne was altijd juist iets langer ... Ha ... den Dirk begot, wie had dat nu gedacht ... en altijd maar klagen ... te koud, te nat, te warm of te veel wind ... het was altijd iets met die gast ...